

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslaget i korte træk

Lovforslaget går ud på at afskaffe pligten for personligt erhvervsdrivende og hovedaktionærer til årligt at indgive en kapitalforklaring til skattemyndighederne inden selvangivelsesfristens udløb.

Ved en kapitalforklaring forstås en redegørelse fra den skattepligtige om ændringer i formuen over indkomståret. Kapitalforklaringen har til formål at sandsynliggøre den selvangivne indkomst samt at danne grundlag for en eventuel privatforbrugsberegning.

Efter skattekontrollovens § 6B kan myndighederne indhente en kapitalforklaring fra ikke-bogførings- eller regnskabspligtige, hvor der skønnes at være behov herfor.

Det foreslås, at denne bestemmelse ændres således, at skattemyndighederne fremover – hvor der er konkret behov herfor – kan indhente supplerende formueoplysninger m.v., hos alle skattepligtige, dvs. uanset om den skattepligtige er erhvervsdrivende, hovedaktionær, lønmodtager eller andet.

Det er tanken, at kompetencen til at indhente sådanne supplerende oplysninger henlægges til de kommunale skattemyndigheder.

Som en sidegevinst ved lovforslaget opnås, at de fleste hovedaktionærer kan modtage en fortrykt selvangivelse i stedet for som i dag en udvidet selvangivelse. Når de fleste hovedaktionærer i dag modtager en udvidet selvangivelse, skyldes det alene kravet om, at der med selvangivelsen skal følge en kapitalforklaring.

Endvidere indeholder forslaget en række mindre forenklinger af skattekontrolloven.

2. Baggrunden for lovforslaget

Formålet med lovforslaget er først og fremmest at gennemføre væsentlige administrative lettelser for personligt erhvervsdrivende og hovedaktionærer, som med en gennemførelse af forslaget ikke længere vil blive besværet med årligt at skulle udarbejde en kapi-

talforklaring som en del af selvangivelsen. På en række punkter har skattemyndighederne i forvejen de pågældende oplysninger. Alligevel skal de skattepligtige, som er omfattet af kapitalforklaringsordningen, i dag afgive disse oplysninger til myndighederne.

Forslaget indebærer først og fremmest en væsentlig administrativ lettelse for de erhvervsdrivende og hovedaktionærer, som ikke anvender revisor i forbindelse med udarbejdelsen af regnskab og selvangivelse.

Det skyldes, at revisor ifølge god revisionssskik – altså uanset kravene i skattelovgivningen – og i overensstemmelse med årsregnskabslovens krav om, at regnskabet skal give et retvisende billede, udarbejder en regnskabsmæssig kapitalafstemning for klienten for at kunne afstemme dennes regnskab og selvangivelse. Metoden, der anvendes til at udarbejde en regnskabsmæssig kapitalafstemning, for at se om regnskabet stemmer, og en kapitalforklaring til skattemyndighederne, er den samme, men formen og specifikationsgraden kan være forskellig.

Forslaget betyder for de personligt erhvervsdrivende, som anvender revisor, at de sparer udgifterne til revisors konvertering af den regnskabsmæssige kapitalafstemning til en kapitalforklaring samt udgifterne i forbindelse med revisors indsendelse af kapitalforklaringen til skattemyndighederne.

Erhvervsdrivende og hovedaktionærer, der ikke anvender revisor, opnår derimod med forslaget en væsentlig administrativ lettelse derved, at de selv slipper for besværet med at skulle udarbejde kapitalforklaringen i forbindelse med indsendelsen af selvangivelsen.

Det er ikke muligt at opgøre, hvor mange selvstændigt erhvervsdrivende og hovedaktionærer, der anvender revisor i forbindelse med udarbejdelsen af regnskab og selvangivelse. Det skønnes imidlertid, at det blandt de ca. 270.000 enkeltmandsvirksomheder i landet er en ikke ubetydelig del, der ikke anvender revisorbistand. Forslaget kommer først og fremmest denne kreds af skattepligtige til gode.

Samtidig med afskaffelsen af kapitalforklaringen sikres det med forslaget, at myndighederne i de situationer, hvor der er et konkret kontrolbehov herfor, kan